

ПЪРВАТА СРЕЩА С РУСЕНСКАТА ПУБЛИКА БЕШЕ ЩАСТЛИВА ЗА ВСИЧКИ!

Разговор с френския диригент Жером Калтенбах — музикален директор на Гранд театъра в Нанси, Франция

Калтенбах е естествен и непосредствен, както го виждаме и вечерта на пулта. Впрочем, той изказа готовност за разговор още там, в залата, след концерта. На другия ден ме посрещна със сърдечна, бих казала със славянска усмивка — нито следа от прословутата диригентска дистанцираност. Той нямаше нищо общо с творците, създаващи „митове“ около личността си.

— Г-н Калтенбах, снощи русенската публика чу концертната програма на Вашия оркестър и с това Ви е спечелили за дълго време. Но кажете, моля, как се почувствувахте за първи път на българска сцена?

— Наистина чудесно! Радвам се много, че свиря във вашия град, за който се научихме, че е град с богати музикални традиции и перспективи. Първата среща с публиката тук беше щастлива за всички, в това число и за оркестъра. Слушате ли у вас са много емоционални, ентусиазирани, докрай ангажиран с това, което се чува от сцената... Такава публика е благодатна за всеки оркестър. Мисля, че произведенията, които изсвирихме, се възприеха от аудиторията...

— Разбира се, и то много радушно, като се има предвид, че предложихте творби, малко известни у нас. Но с каква творческа нагласа дойдохте на Мартенските музикални дни?

— Във Франция България има утвърден престиж на музикална страна. Аз лично съм чел много за изяви на български изпълнители и състави в чужбина, и познавам някои от тях — певците Николай Гяуров, Никола Гюзелев, диригента Емил Чакъров и да си призная, на

фестивала дойдох малко не спокоен по две причини — високия музикантски критерий на слушателя тук и репектиращото участие на такъв прекрасен, световно известен състав като Академичния симфоничен оркестър на Московската филхармония.

— Като музикален директор на Оперно-симфоничния театър в Нанси разкажете, моля, какви са художествени задачи на института през настоящия сезон?

— Гранд театърът в Нанси поставя в един сезон пет оперни произведения, четири оперети и предлага около десет различни концертни програми с повторения. Най-играна опера у нас е „Кармен“ от Бизе. В репертоарния план през този сезон сме включили постановки на оперите „Ромео и Жулиета“ от Гуно, „Евгений Онегин“ от Чайковски, „Отело“ от Верди и „Бохеми“ от Пучини.

Характерно за програмите на нашите симфонични концерти е, че те не са народни както на български театри. Изпълняваме или само класика, или само съвременни произведения и по този начин улесняваме слушателя, получава се висока еднородност на аудиторията.

Лично аз не следвам стро

го определена естетическа линия и съответно стил, който да даде отпечатък върху художествената дейност на театъра. Поддържам гъвкава репертоарна концепция — работим с много имена на композитори и произведения, достатъчно е музиката да бъде силна и въздействаща.

— Вторият Ви концерт на фестивалната сцена включва произведение от български композитор — Балетна музика в памет на Стравински от Симеон Пиронков. Какво е мнението Ви за съвременната българска симфонична музика? Познават ли други произведения от български композитори?

— За съжаление, не. Но Балетната музика на Пиронков е много приятно произведение, чудесно оркестрирано, звучи изключително чисто. Мисля, че то ще влезе в репертоара на оркестъра и още през следващия сезон ще го предложи за изпълнение в Нанси.

— И с това може би ще се продължи вече поставено със сегашното участие на фестивала начало на едно бъдещо творческо сътрудничество между Оперно-симфоничния оркестър от Нанси и българските музиканти?

— Убеден съм, че с развитието на взаимните контакти в областта на музиката ще се разшири и обогати и културният обмен между народите на Франция и България. В това виждам и значението на Мартенските музикални дни.

Велина ДИМИТРОВА